अथैकादशोऽनुवाकः ।

दशमे त्रिवृदादिस्तोमा विहिताः। एकादशे सवनीय-पशुपुरोडाशा उच्यन्ते। यदुक्तं संहितायाः षष्ठे काण्डे, तस्मा-दनुसवनं पुरोडाशा निरूप्यन्ते इति। ते पुरोडाशा अत्र प्रपञ्च्यन्ते। तत्रादौ तावज्ज्योतिष्टोमे स्तोमानामियत्तां दर्श-यति। "ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पञ्च। कलिः सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्" इति। पूर्व्वोक्ताः त्रिवृत् पञ्चदशः सप्तदश एकविꣳश इत्येवं रूपाः स्तोमा ये सन्ति ते कृतयुगस्य स्वरूपभूताः। कृतयुगे हि धर्म्मस्य चत्वारः पादा विद्यन्ते। यत्त्वन्येन केनचित् स्तोमेन सह पञ्चस्तोमास्तेषां कलियुगरूपत्वम्। तत्र तन्मध्यगतानां चतुर्णां कृतयुगार्थत्वेन विभागे सति कलेरसाधारणस्तोम एक एव परिशिष्यते। धर्म्मश्च कलियुग एकपादेव। ततः कलिस्वरूप-त्वेन पञ्चस्तोमपक्षस्य निन्दितत्वाच्चतुष्टोमपक्षस्य कृतयुगस्वरूप-त्वेन प्रशस्तत्वादयं सोमयागः चतुष्टोम एव कर्त्तव्यः। चत्वारः स्तोमा अत्रेति व्युत्पत्त्या सोमयागस्य चतुष्टोमत्वं सम्पन्नम्॥

अथ प्रश्नोत्तराभ्यां स्तोमानां ज्योतिष्टुं सम्पादयति। "त-दाहुः। कतमानि तानि ज्योतीꣳषि। य एतस्य स्तोमा इति। त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविꣳशः [१]। एतानि वाव तानि ज्योतीꣳषि। य एतस्य स्तोमाः" इति। ज्योतिष्टोमाम्नाते तस्मिन् यागे यानि ज्योतींषि स्तोमाश्च प्रतीयन्ते। सामाना-